

[H. C. Hansen.]

nu ligger fremme. Man kan strides om, hvorvidt det er de 99 millioner, som jeg har nævnt, eller 75 millioner, som den højtærede handelsminister har nævnt, men man kan ikke strides om realiteten, at dispositionen var urigtig. Jeg ved ikke, om en sådan yderligere understregning hjælper overfor det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Jeg tvivler desværre om det.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Hvis det ærede medlem ville være så venlig at komme ind på de tal, jeg her har nævnt i de tre spørgsmål vedrørende smør, margarine og fedt, og indrømme, at disse tal er rigtige — hvad de utvivlsomt er, det tør det ærede medlem ikke bestride —, så ville han også komme til at indrømme, at de tal, man opstillede i fjor, var helt urigtige. Det var ikke rigtigt, som det blev sagt i fjor, at man handlede ud fra en helt forkert forestilling, når man ophævede fedtstofrationeringen. Socialdemokraterne havde stillet det op, som planøkonomerne gør, i store regnestykker, og planøkonomerne regner som bekendt altid forkert.

Bertel Dahlggaard: Må jeg i tilknytning til de bemærkninger, den højtærede forsvarsminister for lidt siden fremsatte angående militære indskretninger, sige, at jeg ønsker ikke indskretninger om militære forhold. Det kan ingen dansk ønske, men jeg synes, den højtærede minister skal passe på, at hans bebrejdelser på disse områder ikke før eller senere kommer til at ramme ham selv. Jeg tænker her bl. a. på, at meget konkrete militære oplysninger findes i aktstykker, fremsendt til finansudvalget uden påtrykning af ordet „fortroligt“, således som det ellers er sket med aktstykker, hvis indhold ikke er egnet til offentliggørelse.

Jeg ville gerne takke det ærede medlem hr. Harald Nielsen for de udtalelser, han har fremsat under finanslovdebatten i tilknytning til mine bemærkninger om dansk parlamentarisk praksis. Jeg kan se af det ærede medlems udtalelse, at vi er enige på adskillige punkter, men vist ikke på alle. I et grundlæggende synspunkt mødes vi dog i hvert fald. Det er i den opfattelse, at hvis vi ikke formår at forny vor parlamentariske praksis, formen for vort arbejde, formerne for det politiske samarbejde, da vil folkestyrets venner en dag komme til at begræde det, og jeg håber, at mange af det ærede medlem hr. Harald Nielsens parti vil se det lige så klart, som jeg forstår det ærede medlem ser det.

Må jeg så sige endnu en ting til det ærede medlem. Han sagde, at han talte for døve øren med hensyn til den danske radios virksomhed. Jeg har egentlig det indtryk, at det ærede medlem ikke har talt for døve øren. Den diskussion om radioens forhold, der føres indenfor alle kredse i offentligheden, er utvivlsomt udtryk derfor. Den, der mindst synes berørt deraf, er mærkeligt nok undervisningsministeren. Jeg for min del er imidlertid sikker på, at de her foreliggende problemer i den kommende tid vil blive gennemarbejdet, og jeg kan slet ikke tænke mig, at nogen vil gøre forsøg på at hindre det. Det ville også være både urigtigt og uklogt.

Jeg har så et par bemærkninger til den højtærede boligminister. Jeg ved ikke, om jeg i venskabelighed må give et råd. Jeg vil sige til den højtærede boligminister, at jeg tror, det er klogt, om han nu ikke holder flere taler om sin bolig- og byggepolitikkes succes. For hver tale, der holdes, bliver begrundeligheden jo større. Se nu den højtærede ministers redegørelse fra forleden dag. Den indeholder kun beretning om en eneste ting, ministeren har foretaget sig i byggespørgsmålet, nemlig dette at standse byggeriet i så stort omfang, at konkurrencen i byggeriet øges.

Selve dette, at der må skabes øget konkurrence, og at arbejdskraften ikke må spredes på et for omfattende byggeri, så der går for lang tid med opførelsen af den enkelte bygning, er selvfølgelig rigtigt — derom er alle enige. Det, der er det beklagelige, er, at ministeren tror, det er det eneste foreliggende problem, medens sandheden i dag er, at hele byggeproblemet er som et rigt nuanceret klaviatur, som den minister, der har ansvaret, skal kunne spille på. For det første: overfor den voldsomme stigning i byggeomkostningerne, som de sidste to år har bragt, og som tildels skyldes for høje avancer og salærer foruden sortbørs-lønninger i betydeligt omfang, ved ministeren ikke andet råd end at sætte sig hen og vente i 1 à 2 år, indtil hans standsning af byggeriet skaber konkurrence. Men, højtærede minister, i løbet af denne periode vil der være opført 20 000 à 30 000 lejligheder til omkostninger, der forudsætter fantastiske lejer. Det er ministeren, der har administrationen; til intet projekt kan der ydes lån, uden at ministeren har godkendt omkostningerne. Sig dog ikke, at en administration står helt hjælpeløs overfor, hvad der her sker på dette område.

For det andet: ministeren skildrer, hvordan tekniske fremskridt i byggeriet, nye ma-